

РЕШЕНИЕ

№ 17513

гр. София, 08.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 30.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **3900** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба с вх. № 11100/01.04.2026 г. на Н. О. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., лично и в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетните деца Ш. А. У. с ЛНЧ [ЕГН], А. А. У. с ЛНЧ [ЕГН] и Ю. А. У. с ЛНЧ [ЕГН] с адрес: [населено място],[жк] , вх.А, ап.25, срещу решение № 90 X/ 23.03.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) последващата им молба с вх. № УП – 34702 от 04.03.2026 г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.
С жалбата са наведени твърдения относно незаконосъобразност на оспореният акт, поради допуснати при постановяването - му съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон. Сочи, се че административният орган е нарушил разпоредбата на чл.76б, ал.1 т.2 от ЗУБ във връзка с чл. 58, ал.5 от ЗУБ , като не е указал на разбираем от жалбоподателя език, задължението на жалбоподателите да укаже нови обстоятелства които да са подкрепени с писмени доказателства относно тях. По този начин органът не е изпълнил свое съществено задължение, предвид факта, че допускането на молбата до разглеждане е обусловена само и единствено от тяхното наличие. Оплакванията са че, решаващият орган не е извършил анализ на молбата относно наличието на такива обстоятелства, като по този начин е пренебрегнал обстоятелства, които са от съществено значение за личното положение на жалбоподателите и относно страната им на произход. Сочи се, че относно съпругът на Н. О. А. са налице нови обстоятелства, а именно същият е издирван в С.

във връзка с повдигнато срещу него обвинение, в подкрепа на което е представено копие на призовка, от съдържанието на която били видно, че съпругът ѝ и баща на децата ѝ е извършил престъпление, за което е призован да даде показания пред съдия. С жалбата се твърди, че е неправилен извода на административния орган, относно неавтентичността на този документ. С тези аргументи от съда се иска да отмени оспореното решение като незаконосъобразно, като върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на последващата молба на жалбоподателите по общия ред в производство за международна закрила. С молбата е направено искане за предоставяне на правна помощ.

В проведеното съдебно заседание не се явяват жалбоподателите, назначеният от съда процесуален представител адвокат Н., счита че призоваването им е редовно. Поддържа жалбата и иска същата да бъде уважена от съда поради неправилност на оспореното решение. Излага доводи, че позоваването на неавтентичност и противоречие в документа, който е представен като ново доказателство към последващата молба на жалбоподателите, не освобождава административния орган от правомощието му да даде възможност на молителя да изясни констатираните в него противоречия. Твърди, че оспореното решение е необосновано, тъй като органът от една страна не допуска до разглеждане последващата молба на жалбоподателите а от друга страна се произнася по съществуващото на молбата и основателността ѝ относно получаване на международна закрила.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, чрез процесуалния си представител и пълномощник юрисконсулт Д., оспорва жалбата с депозирана писмена защита по делото, в която изразява становище по жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение, като сочи че с него са спазени общите изисквания за законосъобразност на индивидуалните административни актове и специалните разпоредби на ЗУБ, както и на производствените правила при издаването му. Навежда твърдения, че в него са преценени всички правно-значими факти, свързани с личното положение на жалбоподателите и с държавата им на произход С., поради което не счита, че са допуснати посочените в жалбата нарушения. Моли съда да отхвърли оспорването, поради липса на нови обстоятелства в конкретния случай. Относно представения документ от жалбоподателите с последващата им молба изразява становище, че същия съдържа множество противоречия, което обосновава логично съмнение за неговата автентичност и съдържание.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, от фактическа страна приема за установено следното:

Първото искане за закрила е подадено от Н. О. А. с молба до Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, № 3584/19.09.2024 г. на РПЦ-Х.. С него Н. О. А. е поискала закрила за себе си лично и като майка и законен представител на малолетните си деца Ш. /собствено/ А. /фамилно/ У. /бащино/, от женски пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., гражданка на С., ЛНЧ: [ЕГН], А. /собствено/ А. /фамилно/ У. /бащино/, женски пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., гражданка на С., ЛНЧ: [ЕГН] и Ю. /собствено/ А. /фамилно/ У. /бащино/, от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН]. Личните данни на чужденците са установени въз основа на подписаната декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ(л.293), тъй като не са представили документи за самоличност. Съпругът на молителката и баща на малолетните ѝ деца, У. А. Р., ЛНЧ: [ЕГН], който е подал самостоятелна молба за закрила и също се намира в Република България.

В хода на административното производство и в изпълнение на изискванията на Закона за закрила на детето, относно подадената молба за закрила, е уведомена Дирекция „Социално подпомагане”-

[населено място], която е изготвила доклад за оценка на постъпил сигнал с вх. № С./Д-Х-Х/1327/24.09.2024 г .

В проведеното интервю на 28.01.2025г. Н. О. А. е посочила, че напуснала С. на 08.08.2024г. нелегално за Т., там останали около три седмици. В България влязла на 02.09.2024г. със стълба над оградата. След като преминали границата потеглили в посока гр. С., където в някаква къща на трафикант на третия ден били открити и задържани от полицията. Отвели ги в полицейския участък, след което били закарани в лагера в Б.. След дванадесетдневен престой били откарани в лагера в Х.. Н. А. споделя, че има брат в Н. и тук подава молба за закрила за първи път. Заявила, че е родена в [населено място], обл. Х., като през 2016 г. се е преместила да живее в [населено място], обл. Х., където се омъжила и живяла със семейството си до напускането на страната си на произход - С.. В С. останали баща ѝ и майка ѝ и трите ѝ сестри. Всички живели в [населено място], обл. Х.. Нямала роднини в друго населено място в С.. Споделя, че има основно образование, като няма професия. Никога не е членувала в политическа партия или организация. Районна на [населено място] останал под контрола на кюрдските въоръжени сили. Относно Етническата си принадлежност е определила, че е кюрдка и не е имала проблеми относно принадлежността си към тази етническа група. Не е осъждана в държавата си по произход и не е имала проблеми заради изповядваната от нея религия- мюсюлманство. Като посочва, че е мюсюлманин – сунит. Молба за международна закрила първоначално е мотивирала с наличието на продължаващ въоръжен конфликт в държавата ѝ на произход - С.. Чужденката излага твърдения, че е напуснала страната си поради влошената обща обстановка, характеризираща се с липса на сигурност, отсъствие на възможности за трудова заетост, ограничен достъп до здравеопазване и образование, както и поради невъзможността да осигури необходимото лечение на едно от децата си, страдащо от заболяване на зрението. Посочва, че в периода 2014-2018 г. районът е бил арена на интензивни бойни действия между различни въоръжени формирования, включително ДАЕШ, кюрдските въоръжени сили, групировката „Ал-Н." и турската армия. Споделя, че е била свидетел на множество актове на насилие, включително отвлечения, убийства и други тежки посегателства срещу цивилното население, извършвани от ислямистки групировки, които са се стремели да наложат шериатско право. Излага, че поради кюрдския си произход, семейството и било считано за неверници. Като конкретни случаи сочи убийството на роднини на съпруга ѝ от страна на ДАЕШ. Същевременно твърди, че съпругът ѝ е бил задържан от ДАЕШ за период от четири месеца, през който е бил подлаган на физическо насилие. При задържането му е било упражнено насилие и спрямо нея. Чужденката заявява, че не желае да се завърне в страната си на произход поради продължаващия въоръжен конфликт, липсата на сигурност и невъзможността за осигуряване на нормални условия на живот. Изразява опасения, че при евентуално завръщане съпругът ѝ може да бъде арестуван, без да конкретизира основания за това. Молителката посочва, че е избрала да подаде молба за международна закрила в Република България поради възприемането ѝ като сигурна и демократична държава, в която са гарантирани основните права на човека. Декларира намерение за трайно установяване и иска да осигури образование за децата си, което да им даде бъдеще Отбелязва, че към момента тя и съпругът ѝ са трудово ангажирани.

С решение № 2811 от 31.03.2025г. Председателя на ДАБ при МС е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ на Н. О. А. и на малолетните ѝ деца Ш. А. У., А. А. У. и Ю. А. У.. Решението е връчено лично на 15.04.2025 г. и е обжалвано пред АС – Хасково. С Определение № 4823 от 09.05.2025 г. по административно дело № 20257620701114/2025г. по описа на Административен съд – Хасково жалбата на молителката и на

малолетните ѝ деца е оставена без разглеждане, като подадена извън срока. В резултат на проведеното обжалване с Определение № 8763/24.09.2025г. на Върховен административен съд постановено по административно дело № 8895/2025 г., ВАС е оставил в сила Определение № 4823 / 09.05.2025 г. по адм. дело № 1114 / 2025 г. на Административен съд- Хасково.

На 04.03.2026 година от Н. О. А. е депозирана в ДАБ при МС последваща молба с искане за закрила лично за нея и в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетните и деца: Ш. А. У. с ЛНЧ [ЕГН], А. А. У. с ЛНЧ [ЕГН] и Ю. А. У. с ЛНЧ [ЕГН]. Молбата им е регистрирана с вх. № УП-34702 (л.37). В същата жалбоподателя се позовава на възможността последващата молба да се основава както на нови факти, възникнали след приемането на решението по предходната молба, така и на факти, които са били представени за първи път – копие на призовка, в която е посочено, че съпругът ѝ и баща на децата им У. А. Р. е издирван в С. и там е повдигнато обвинение срещу него. Обстоятелствата, на които обосновава същата са предимно опасения за страх за животът ѝ в С. поради влошаване на ситуацията там, поради липса на сигурност за цивилните жители, с което обосновава извода, че евентуалното ѝ завършане там ще застраши пряко основни нейни неотменими права като правото на живот и свобода, като ще я изложи на риск от тежки посегателства.

На молителя е изпратено съобщение с информация, относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила (л.30).

С обжалваното Решение № 93-Х/ 23.03.2026г. интервюиращият орган, на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ е отказал да допусне за разглеждане по същество последваща молба за закрила, като е основал отказа си, че в нея чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното ѝ положение и това на децата ѝ или относно държавата им на произход. Интервюиращият орган е обсъдил бежанската история на Н. О. А., анализирана е молбата и в светлината на актуалната обстановка в С.. Подробно е обсъден представеният документ относно съпруга на молителката и баща на децата търсеци закрила. Конкретно са посочени несъответствията в него и установените нетипични и несъвместими със съдържанието и предназначението на същия данни, като е съобразено и невъзможността същия да бъде издаден от официалните съдебни органи на С. с това съдържание. С решението си интервюиращият орган е приел документа за недостовърно доказателство за реално издадена заповед или за съществуване на обстоятелства, които да оправдава сериозен риск за съпруга на молителката и баща на децата им. Така изложените мотиви са обосנוвали крайния му извод, че молителят не сочи нови релевантни обстоятелства за личното си положение и това на децата ѝ или за държавата си по произход, поради което производство не следва да се образува производство за предоставяне на международна закрила за молителите.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От ответника: – Справка с вх. № МД-02-109/18.03.2026 г. (л.340).

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 23.03.2026 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е постъпила в АССГ на 26.03.2026г.. Жалбата е подадена директно до съда в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, подадена е от надлежна страна с правен интерес от оспорването, срещу акт подлежащ на съдебен контрол и следователно е допустима.

Решение № 90-Х/ 23.03.2026г. на интервюиращ орган при ДАБ- МС е издадено от компетентен административен орган. М. М. - младши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ)- гр. Х., е определен за интервюиращ орган на ДАБ-МС със Заповед № ЦУ -РД05-337/12.06.2024 г. на председателя на ДАБ-МС. Обжалваното решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници –

актът е постановен на 23.03.2026г., тринадесет работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 04.03.2026г. на ДАБ –МС – чл. 76б, ал.1 ЗУБ. Решението е издадено при спазване на изискуемата от закона писмена форма и е мотивирано с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Н. О. А. лично и в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетните деца Ш. А. У. с ЛНЧ [ЕГН], А. А. У. с ЛНЧ [ЕГН] и Ю. А. У. с ЛНЧ [ЕГН] са чужди граждани, които са депозирали последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. В този смисъл подадената от Н. О. А. и нейните малолетни деца Ш., А. и Ю. А. У., молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ, на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ, на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ тези писмени доказателства трябва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van J. en Veiligheid по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В представената по делото преписка не се установиха доказателства за нарушаване в настоящото производство на правата на жалбоподателите по чл. 76в, ал.1 ЗУБ. – липсват данни да е потърсено съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискан достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а ЗУБ). Жалбоподателите не се ползват от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ. Неоснователни остават твърденията в жалбата, че на жалбоподателят не е указал на разбираем от жалбоподателя език, задължението на жалбоподателите да укаже нови обстоятелства които да са подкрепени с писмени доказателства относно тях, като по този начин органът не е изпълнил свое съществено задължение. В представената от ответника преписка се съдържат Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България (л. 31-35 по делото. Видно от последната страница на същите, копие от тях е връчен на Н. О. А. на арабски език на 04.03.2026г. в деня на подаване на молбата им..

В своята последваща молба за закрила Н. О. А. и нейните малолетни деца Ш., А. и Ю. А. У., се позовават на нови обстоятелства относно личното им положение и на такива, свързани с обстановката в страната им на произход. По отношение на личното си положение Н. О. А. посочва, че новите власти в С. в лицето на президента А. Ш. и правителството не могат по никакъв начин да осигурят безопасността на гражданите жители и тъй като в страната присъстват безпроблемно ислямисти и те извършват

отвлечения срещу откуп, както и убийства на цивилни граждани. Обосновава молбата си с липсата на елементарни условия на живот, като в много населени места няма електричество. Твърди, че ако се завърне в С. ще бъде арестувана и ще бъде принудена да изтърпи наложеното ѝ наказание. Несигурността в С. и нейната ескалация след падането на режима на Б. А. навежда като промяна в обстановката в страната си по произход. Основно акцентира върху факта, че поради несигурността и продължаващите размирици, не може да се предвиди как ще се развият събитията в С.. Към молбата прилага призовка за съпругът ѝ и баща на децата ѝ У. А. Р., съгласно която същият е издирван в С. и има повдигнато обвинение срещу него, за което е призован да даде показания пред съдия.

Настоящият съдебен състав намира, че правилно в хода на проведеното административно производство интервюиращият орган е изяснил обстоятелствата във връзка с общественно-политическата обстановка в С..

Към преписката е приложена справка относно С. вх. № МД-02-56/18.02.2026г. (л.19), по делото е представена от ответника и нова справка с вх. № МД-02-109/18.03.2026г.. От справките и от общодостъпни източници се установява, че в края на 2025 г. и началото на 2026 г. кюрдите са загубили ключови позиции в А. /провинция Х./, отстъпвайки територии на сирийската армия и подкрепяните от Т. сили. Посочено е, че в С. не се наблюдава съществена промяна в общественно-политическия живот в страната след свалянето на режима на Б. А., която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. От информацията става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Очертани са тенденции по-скоро положителни относно общото положение в С.. Редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Ф., Катар, осъществяват контакти с новата власт, като показват явно изразяване на воля за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза.

От редица медии се съобщава и за военната намеса в С. от страна на И.. Действително, И. преследва цел - да раздели населението, за да отслаби С., като се намесва и в отделни конфликти между малцинствени групи, на която цел обаче се противопоставят страните от Залива, както и САЩ, които искат да запазят С. стабилна и обединена и при възможност да предотвратят т.нар. "прокси" конфликти. В допълнение следва да бъде посочено, че към настоящия момент се водят преговори между И. и С., чиято оценка е по-скоро положителна, в посока да се постигне споразумение за сигурност.

Спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочат справките, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя териториален обхват, характер и интензитет като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателя, вкл. и с оглед бежанската му история, не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт. Съществуването и действието на различни въоръжени групировки на територията на С., вкл. и на "Ислямска държава", не е ново обстоятелство, тъй като за това има данни и преди напускането на молителя на страната по произход. Последвалите събития след идването на молителя в България имат по-

скоро положителни последици, като макар и ситуацията да остава сложна, на още по-голямо основание тя не би засегнала негативно молителя, съответно – не е налице основание за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В справка на ДАБ от 18.03.2026г. е посочено, че през предходните седмици, доброволните връщания на сирийци от Т. продължават в провинциите и през седем гранични пункта: "Д." /"Б. ал Х.", "Я./К.", "О./"Б. ал Салама", "К."/ "Д." и "А."/ "Тел А.", както и "З."/ "Д." и „Ч."/ "Ал Рай", които са отворени отново за проекта VolRep. Понастоящем ВКБООН наблюдава връщанията на 425 000 сирийци в 23 офиса на Провинциалната дирекция "Управление на миграцията" (Provincial D. of M. M., PDMM) в 22 турски провинции, и на шест гранични пункта, в югоизточната част на страната. ВКБООН присъства и на летищата "И." и "С. Г." в И., както и на летище "Е." в А., Доброволните връщания от центровете за временно настаняване "А. С." и "М." също се наблюдават ad hoc, когато турските власти поканят представители на ВКБООН. Посочено е, че основните причини за завръщането на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събиране на семействата.

Анализирано е поведението на ВКБООН, вкл. по отношение защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването и образованието, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С.. В този смисъл не се доказва твърдението на жалбоподателя, че съществува опасност при доброволни завръщания в страната по произход. Дори и да се приеме, че някои от сирийците не са се завърнали доброволно, не става ясно как това оказва влияние върху личното положение на молителя, като на още по-голямо основание не представлява ново обстоятелство по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ.

В справка се съдържа и конкретна информация относно провинция Х. остава фрагментирана по отношение на териториалния контрол. Съобщава се, че към края на май 2025 г. югозападният регион, граничещ с И., е под контрола на преходното правителство, докато малка част западно от [населено място] остава под контрола на лоялни на режима на Б. А. сили. Подкрепяната от Т. Сирийска национална армия (SNA), която официално е под ръководството на Министерството на отбраната (МО), контролира части от северозападните и северните райони, граничещи с Т.. Сирийските демократични сили (SDF) контролират североизточните и източните региони на провинцията, въпреки че районите в близост до пречиствателната станция за вода "Х." и западно от военновъздушната база "Д." са оспорвани между SDF и SNA. като и двете страни провеждат операции* без да успеят да установят пълен контрол.

Провинция Х. (изписвана и позната и като А.) е разделена на осем административни окръга, а именно А. (или Н.), А. ал А. (или К.), Ал Б., Ас С., А. (или А.), Д., Д. С. (Планината С.) и М. (или М.), крито са допълнително разделени на общо 40 подокръга. Столица на провинцията е [населено място] (А.).

През март 2025 г. източниците съобщават, че преходното правителство и групировките на SNA доминират в по-голямата част от С. С., включително провинция Х., докато SDF запазват контрол върху части от североизточната част на страната. След подписването на споразумението между SDF и преходното правителство на 10 март 2025 г., I. и СТР

съобщават, че кюрдските сили са намалили военното си присъствие в [населено място]. В началото на април 2025 г. е постигнато временно споразумение между преходното правителство и SDF, позволяващо на силите на преходното правителство да се преместят в районите на SDF в [населено място] и да действат съвместно с кюрдските сили

Според оценки на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН). към 12 юни 2025 г. в провинция Х. пребивават 1 545 049 вътрешно разселени лица, а от 27 ноември 2024 г. насам 467 198 души са се завърнали в провинцията, след като преди това са били в положение на вътрешно разселване. ВКБООН допълнително изчислява, че от началото на 2024 г. до 15 май 2025 г. общо 197 265 завърнали се от чужбина лица живеят в провинция Х., по-голямата част от които (25 137 души) се завръщат в окръг Д. С., следвани от Ал Б. (5 683 души) и М. (5 121 души). От 8 декември 2024 г. насам 103 629 души са се завърнали в провинция Х..

В началото на януари 2026 г. в предимно кюрдските квартали "Ш. М." и "А." в Х. (А.) избухват интензивни сблъсъци между правителствени войски, проправителствени милиции и бойци, свързани със Сирийските демократични сили (SDF). На 10 януари 2026 г. кюрдските полицейски сили са изтеглени от последния останал кюрдски квартал и войските на преходното сирийско правителство поемат контрола над целия [населено място] (А.). Няколко хиляди кюрди напускат Х. и преминават в А. и контролираните от кюрдите райони на изток от река Е.. До края на януари 2026 г. ситуацията в преди това оспорваните райони се стабилизира, 90% от разселените лица се завръщат, а разрушената инфраструктура се възстановява. Продължаващо предизвикателство в града и в околностите на Х. са импровизираните взривни устройства, оставени от бойците на SDF.

Съгласно чл. 21, т. 6 и т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ при МС Дирекция "Международна дейност" събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, което включва обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, и изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно приетата по делото справка е издадена от компетентен държавен орган в кръга на правомощията му по установените форма и ред, поради което представлява официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила, т.е. тя обвързва съдът да приеме, че при извършената от издателят ѝ проверка са установени именно фактите, които са удостоверени в тях.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 8 и чл.9, ЗУБ въз основа на информацията за държавата на произход на търсещите закрила, съдържаща се в общоизвестни надеждни източници. В случая не е установил спрямо жалбоподателите да са налице сериозни и потвърдени основания, че единствено на основание присъствието си на територията на С., ще бъдат изправени пред реален риск да станат обект на заплахата, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

В разглеждания казус с последващата молба от страна на чуждите граждани не са представени нови документи, като лично относно тях са наведени само нови твърдения, имащи отношение към правото им да получат международна закрила, които не са дали основание молбата им за закрила да бъде повторно разгледана по същество. В производство Н. А. е представила документ – призовка, относно съпругът ѝ У. А. Р.. Документът е копие, представено на арабски език и придружен от превод на български език(л. 40-41). С молбата се твърди, че същият сочи, обстоятелство относно съпругът на молителката и баща на молителите, от което е видно, че той е извършил престъпление, за което е призован да даде показания пред съдия, като тази призовка е охарактеризирана като акт на преследване, който сам по себе си би обосновал риск от тежки посегателства при завръщането на молителката в С.. От съдържанието на представеното ново доказателство е видно, че относно лицето У. А. Р. роден през 1977г. и майка Х. е извършил престъпление , чрез електронни публикувания на неверни новини и информация, които застрашават сигурността и имиджа на държавата и застрашават националното единство, чрез създаване на етническо и религиозно напрежение в страната и армията и управлението на страната. В документа е посочено, че същият е изпратен до разследващият съдия относно издаване заповед за арест. Съдържащият се подпис и печат е на министерство на правосъдието – Главен прокурор- Д.. Документа е с поставена на ръка дата 31.06.2025г. – несъществуваща дата, поради факта че месец юни се състои от 30 дни, което навежда на вероятността същия да не е официално съставен, както и невъзможността това да е извършено от административен или държавен орган, както се твърди. Документа е наименован призовка, като същевременно е отправен до разследващият съдия и искане за издаване на заповед за арест. В правната теория не е известно уведомленията до съда да се извършват, чрез призоваване на съдия, терминът призоваване винаги се използва относно страните и участниците в съдебните процеси. В случай, че същия се разгледа като заповед за арест, то не следва да е издаден във вид на призовка. В него липсват идентификационни данни на лицето като дата на раждане и адрес. Правилно интервюиращият орган е посочил, че в наказателно-правната практика издаването на заповед за арест и призоваването на лице са два различни акта и е несъвместимо да бъдат издадени в един и същи документ- акт. Налице и противоречие относно Номерирането на документа през 2023 – индичия за 2023г. и датата на издаването му 31.06.2025г. Наличието на неясна и противоречива информация обосновава логичен извод за недоверност на представеното доказателство от молителите.

Относно автентичността на представеният документи следва да се има предвид тълкуването, дадено в Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van J. en Veiligheid по дело C-921/19 (т.44.46), според което всеки документ, представен от кандидата (молителя) в подкрепа на молбата му за международна закрила, трябва да се счита за елемент от нея, който следва да се вземе предвид в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2011/95, и следователно невъзможността да се установи автентичността на този документ или липсата на какъвто и да е източник, подлежащ на обективна проверка, не може сама по себе си да обоснове изключването на такъв документ от разглеждането, към което решаващият орган е длъжен да пристъпи съгласно член 31 от Директива 2013/32. Затова, що се отнася до последваща молба, недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали този документ

представлява нов факт или нов елемент и евентуално дали той увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 62 от заключението си, подобно тълкуване се потвърждава от обстоятелството, че съгласно член 31, параграф 8, буква д) от Директива 2013/32 дори представянето на невярна информация обосновава отхвърлянето на молба за международна закрила само ако прави тази молба неубедителна, което предполага преди това тази информация да е била приета за допустима и да е била разгледана от компетентния орган.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите-членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане, тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи /чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32/.

Новите факти от значение за делото по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК са факти от действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически и доказателствени факти, които са от значение за решаване на делото.

Видно от данните по делото ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти и в отношенията им с държавите съседи и с държави с влияние върху международната политическа и икономическа сцена. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителите ще бъдат изложени на тежки заплахи срещу живота или личността им поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав счита, че административният орган е формирал волята си въз основа на установената фактическа обстановка, като е взел предвид личната бежанска история изложена от майката Н. О. А. за нея и семейството ѝ, за която няма данни да е променена. Съдът приема, че правилно последващата молба на чужденците не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Дори и да се приеме, че са налице нови обстоятелства, касаещи ситуацията в С., от същите не се следва извод за наличие на въоръжен конфликт, който би довел до безогледно насилие, за безспорно осъществяване на действия спрямо молителите с негативни за тях последици.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ, Административен съд София-град, Първо отделение 87-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. О. А. с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. лично и като представител на малолетните Ш. А. У. с ЛНЧ [ЕГН], А. А. У. с ЛНЧ [ЕГН] и Ю. А. У. с ЛНЧ [ЕГН], граждани на С. с адрес: [населено място],[жк] , вх.А, ап.25, срещу решение № 90 Х/ 23.03.2026 г. издадено от интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата им молба с вх. № УП – 34702 от 04.03.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: